

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIA SUPLEMENT FULL DOMINICAL

Any 30, núm. 52, Diumenge de la Sagrada Família, 27 de desembre de 2009

FAMÍLIA, EL “NOSALTRES” D’UNA PETITA ESGLÉSIA

Meditant l’Evangeli d’avui pelegrinem envers Jerusalem amb la família de Natzeret, però no a la Jerusalem “geogràfica” d’avui, ni a la històrica d’ahir. El que se’ns convida és pujar fins a la Jerusalem del cel, per contemplar amb els ulls de Jesús, Maria i Josep la primera família, la de la Trinitat Santíssima, i deixar que alguns dels seus raigs lluminosos esclareixin el camí de les nostres famílies.

Sense l’espiritualitat del “nosaltres”, comunió d’amor, les nostres famílies no es poden sostenir. L’Eucaristia n’ha d’estar, per això mateix, al centre, perquè l’Eucaristia és escola d’unitat: “perquè mengem el mateix pa, formem el mateix cos”. Tanmateix l’Eucaristia educa a l’acollida i a la caritat, al do d’un mateix i al servei joiós. El perllongament de l’Eucaristia en la vida domèstica de cada dia ajuda els membres de la família cristiana a portar els uns els farcells dels altres, no només a suportar-los.

És així com la família evangelitza amb la seva mateixa existència i esdevé un evangeli vivent. Aleshores es crea un cercle virtuós entre la gran Església i la “petita Església”: es produeix un intercanvi de dons: fem de l’Església una veritable família i de la família en aprenem a fer una veritable Església.

**HORARIS DE LES MISSES DE CAP D’ANY:
SOLEMNITAT DE SANTA MARIA, MARE DE DÉU**

Dijous, 31 de desembre: 18’00 i 20’15

Divendres, 1 de gener: 8’30; 10’00; 11’30; 13’00 i 20’15

MISSATGE DE NADAL DEL PAPA BENET XVI

(Llegit abans de donar la benedicció “Urbi et Orbi” al migdia del dia de Nadal)

Estimats germans i germanes de Roma i del món sencer, i a tots vosaltres, homes i dones a qui Déu estima!
“Lux fulgebit hodie super nos, quia natus est nobis Dominus”: “Avui brillarà una llum sobre nosaltres, perquè ens ha nascut el Senyor” (Missal Romà, Nativitat del Senyor, Missa de l’Alba, Antífona d’entrada).

La litúrgia de la Missa de l’Alba ens ha recordat que la nit ja ha passat, el dia és avançat, la llum que prové de la cova de Betlem resplendeix sobre nosaltres. De tota manera, la Bíblia i la Litúrgia no ens parlen de la llum natural, sinó d’una llum diferent, especial, d’alguna manera projectada i orientada envers un **“nosaltres”**, el mateix **“nosaltres”** pel

qual l'Infant de Betlem "ha nascut" . **Aquest "nosaltres" és l'Església, la gran família universal dels creients en Crist**, que han esperat amb esperança el nou naixement del Salvador, i avui celebren en el misteri la perenne actualitat d'aquest esdeveniment.

En el començament, al voltant de la "menjadora" de Betlem, aquell "nosaltres" era gairebé invisible als ulls dels homes. Com ens diu l'Evangeli de sant Lluc, incloïa, a més de Maria i Josep, uns pocs senzills pastors, que van arribar a la cova advertits pels Àngels. La llum del primer Nadal va ser com un foc encès en la nit.

Tot al voltant era fosc, mentre a la cova resplendia la llum veritable "*que il·lumina tot home*" (Jn 1,9). Tanmateix, tot això s'esdevé en la simplicitat i en la discreció, segons l'estil amb el qual Déu actua en tota la història de la salvació. Déu estima encendre punts circumscrits, concrets, per donar després claredat fins a l'horitzó. La Veritat, com l'Amor, que en són el contingut, s'encenen allà on la llum és acollida, difonent-se després en cercles concèntrics, gairebé per contacte, en els cors i en les ments dels qui, obrint-se lliurement al seu resplendor, es converteixen al seu torn en fonts de llum. És la història de l'Església que inicia el seu camí a la pobra cova de Betlem, i a través dels segles es converteix en Poble i font de llum per a la humanitat. També avui, per mitjà dels qui van a l'encontre de l'Infant, Déu continua encara encenent focs en la nit del món, per cridar els homes a que reconeguin en Ell el "signe" de la seva presència salvadora i alliberadora, estenent el "nosaltres" dels creients en Crist a la humanitat sencera.

Allà on hi ha un "nosaltres" que acull l'amor de Déu, allà resplendeix la llum de Crist, fins i tot en les situacions més difícils. L'Església, com la Verge Maria, ofereix al món Jesús, el Fill que ella mateixa ha rebut com un do, i que ha vingut per alliberar l'home de l'esclavitud del pecat. **Com Maria, l'Església no té por, perquè aquell Infant és la seva força.** Però ella no se'l guarda per a si mateixa: l'ofereix a tots els qui el busquen amb cor sincer, als humils de la terra i als afligits, a les víctimes de la violència, a tots els que desitgen ardentment el bé de la pau. També avui, dirigint-se a la família humana profundament marcada per una greu crisi econòmica, però abans que tot una crisi de caràcter moral, i per les doloroses ferides de guerres i conflictes, l'Església repeteix amb els pastors, volent compartir i ser fidel a l'home: **" Anem a Betlem "**(Lc 2,15), allà trobarem la nostra esperança.

El "nosaltres" de l'Església viu allí on va néixer Jesús, a Terra Santa, per a convidar els seus habitants a que abandonin tota lògica de violència i venjança, i es comprometin amb renovat vigor i generositat en el camí cap a una convivència pacífica. El "nosaltres" de l'Església és present en els altres Països de l'Orient Mitjà.

Com no pensar en la atribolada situació a l'Iraq i en el aquell petit ramat de cristians que viu en aquella regió? Aquest, de vegades, pateix violències i injustícies, però està sempre disposat a donar la seva pròpia contribució a l'edificació de la convivència civil, contrària a la lògica de l'enfrontament i del rebuig de qui està al costat. El "nosaltres" de l'Església actua a Sri Lanka, a la Península coreana i a les Filipines, com també en altres terres asiàtiques, com a ferment de reconciliació i de pau. En el Continent africà, no para d'alçar la seva veu cap a Déu per a implorar la fi de tot abús en la República Democràtica del Congo; convida els ciutadans de Guinea i del Níger al respecte dels drets de tota persona i al diàleg; demana als de Madagascar que superin les divisions internes i s'acullin mútuament; a tots els recorda que estan cridats a l'esperança, malgrat els drames, les proves i les dificultats que els segueixen afligit. A Europa i a Amèrica septentrional, el "nosaltres" de l'Església impulsa a superar la mentalitat egoista i tecnicista, a promoure el bé comú i a respectar els més febles, començant pels que encara no han nascut. A Hondures, ajuda a reprendre el camí institucional; en tota Amèrica Llatina, el "nosaltres" de l'Església és factor d'identitat, plenitud de veritat i caritat que no pot ser reemplaçat per cap ideologia, una crida al respecte dels drets inalienables de cada persona i al seu desenvolupament integral, anunci de justícia i fraternitat, font d'unitat.

Fidel al mandat del seu Fundador, l'Església és solidària amb tots els qui són colpejats per les calamitats naturals i per la pobresa, també en les societats opulentes. Davant l'èxode dels que emigren de la seva terra i a causa de la fam, la intolerància o el deteriorament ambiental es veuen forçats a marxar lluny, l'Església és una presència que crida a l'acolliment. En una paraula, l'Església anuncia arreu l'Evangeli de Crist, no obstant les persecucions, les discriminacions, els atacs i la indiferència, tal vegada hostil, que més aviat li permeten compartir la sort del seu Mestre i Senyor.

Estimats germans i germanes, què gran do és formar part d'una **comunió que és per a tots**. És la comunió de la Santíssima Trinitat, del cor de la qual ha davallat en el món l'Emmanuel, Jesús, Déu-amb-nosaltres. Com els pastors de Betlem, contemplem plens de meravella i gratitud aquest misteri d'amor i llum. Bon Nadal!

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Horari d'estiu:** Dissabtes i Vigílies de festa: 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Caritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net